

Podcasten er sponsoreret af dig og Majdil hos Mobilselskabet Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
I kan huske en episode ud på den radio, hvor vi begge to arbejder.
At der kom en hen til Lasse og sagde til Hansen, om han var okay for honet.
Og der er mærke til, at jeg talte meget gråt til ham.
Så jeg var jo også en Lasse.
Du skal sige til mig nu, hvis du synes, jeg er grænshårskridende.
Kærester kommer og går.
Vendenskaber består.
Der er i hvert fald hørt.
Derfor er jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Husk' igenkender du følelsen af, at vendenskaber kan være både
den stærkeste, skrøbliste, bedste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg for eksempel både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen, jeg helst vil glemme.
Vendenskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og vendefalskelser i folk, der endnu ikke ved, at de en dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast.
En slags vendskabsambulance,
hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine venskaber.
Og måske forhåbentlig sæt blive venner under vejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jenssel.
Du lytter til 112 for venskaber.
Velkommen til.
Hej Ida.
Hej Maria.
Hej.
Jeg føler, at vi er energetisk, tror jeg det hedder, på to forskellige niveauer lige nu.
Det er vi.
Er det ikke rigtigt?
Ja, det kan jeg selvfølgelig se og mærke at føle.
Du sidder som en lille tulipane derovre,
og altså ligner en million og smiler.
Og er fulde overskudt og har været op siden kl. bag, og været ud og træne, og været ud og bad, og alt muligt.
Og jeg er vidderligt væltet ud og sænge, og jeg er stadig tømmermænd.
Lige kom lidt for se, inden der...
En lidt angst og lidt overskudt, og så sådan...
Puh, ja.
Men jeg har jo en god energi, fordi jeg ved, at vi skal ud og drikke aporol senere efter afsnittet,
og det er jeg jo glade mig til.

Nærmest i ugevis, vil jeg sige.

Ja, det havde jeg også lignet til, at jeg var under i morse.

Altså, jeg glæder mig jo stadig til at være sammen med dig, det er ikke det.

Nej, det er ikke det.

Men jeg kender du ikke.

Jeg skal lige... Det er under 24 timer siden jeg blev hæt drogfølge, altså sådan...

Man gik det altså vigtigt for os i går, eller hvad?

Jeg var vært på Grissefest.

Det er som Pensefest, der ligger ude i Kødbyen.

Og der gik det lidt vigtigt for os op på den måde.

Altså, jeg var på arbejde, så det var ikke fordi jeg vildtede rundt, men...

Så blev jeg lige lidt fuld bag efter, og tog i byen med to piger, jeg ikke kender, på efterfølgende.

Altså, som du bare møkker?

Ja, men de står med nogen, jeg kender.

Og så, alle mine venner, de vil hjem.

Ja.

Og det, der er alle mulige grunde til, og det er jo fint nok, og det havde vi droppet ind i timer, så jeg kan da være forstået, hvis de vil være lidt træt af det.

Men jeg var jo først nu, nu har jeg fri.

Nu kan jeg slappe lidt af og ryge nogle smøger og bare sådan der og hygge.

Og så stod jeg med nogle drenge, jeg kender, og så var de der piger, der, og så...

Så var jeg bare sådan, må jeg gerne hække mig på jer?

Ja.

Fordi jeg vil gerne over lige over til den der efterfølgende.

Ej, jeg ved jo, at der er mange, jeg kender, der hænder også og sådan noget, ikke?

Men...

Og så var de bare sådan, ja.

Og så blev vi lige sådan tre bedste venner fra en aften.

Det var ret sjovt.

Så var vi virkelig sådan sammen hele aften, og gik så lidt ud sammen og sådan noget, og så...

Alvor hyggeligt.

Så var der lige en enkel episode indenfor, hvor der kan jeg godt se i Bakkaldskabens lys, og der var jeg lidt stiv.

Fordi der stod jeg op på et bord inden på klubben, hvor jeg er udover det nok også for den ældste person, der var til stedet, tror jeg.

Og danset...

Eller jeg ved ikke engang, om jeg vil kalde det dans. Jeg har ikke snygget, at der danser, danser...

Men jeg stod i hvert fald med armene op i luften.

Du viser, du laver pejfinger op af.

Ja, sådan en lidt pistolhænder.

Og så kom der så en vagt hen til mig, og jeg er sådan, du skal lige være venlig at gå ned derfra.

Jeg går jo nok bare ned.

Men i det, han så venner sig om, så går jeg så åbenbart op igen.

Og det kan jeg faktisk ikke helt huske, men det ved jeg, at jeg har gjort, fordi så står jeg der igen. Så går jeg ned for bord, og så mig og min to nye bæste, men det er der, vi er på vej videre.

Og så er der bare sådan en stor hånd, der griber fat i min ryk, og så er der sådan, at du skal lige komme med mig.

Og jeg kan videre lidt huske, at i de sekunder, jeg står der, så kan jeg ikke forstå...

Altså, jeg vil sådan... Hvem er du?

Altså, jeg kan ikke huske, at jeg lige har snakket med ham over, om det der med bordet.

Jeg kan huske, at jeg begynder at stå og sige til ham, at jeg salg, jeg altså ikke stoffer, for det er det eneste, jeg kan forstille mig.

Og så siger jeg, at du har ikke sådan en lykke, du kan lysme mig ved næsten, jeg har altså ikke stoffer, siger jeg.

Og så kigger ham der bare på mig, som om jeg er simpelthen synes, at jeg siger, nej, det er sgu heller ikke, det jeg tror.

Men du kan sgu ikke finde ud af, at jeg hører efter, at du har dårlig øre.

Og så er jeg sådan en, taget? Hvad?

Og så er han bare sådan igen, nu går du med mig udenfor og tager dine ting.

Og mine to nybærelse ved dig sådan her, nej, slib ind, hvor han går!

Og jeg sådan går med skarmes gang efter den her voksne mand, igennem hele dansekullet ud og står udenfor en klubben.

Og så står jeg der og er virkelig sådan her, hvad skal der ske, hvorfor skal jeg herud?

Og så er han sådan, nu har jeg lige sagt det dig en gang, at du ikke skal stå og danse op på bordene inden på klubben, og så gør du det igen.

Så nu tror jeg, at vi skal tage akfor i aften til dig.

Og så står jeg bare.

Og der er alligevel sådan en jernesel tilbage, der nu snakker du bare denne her skrypelig mand's ego,

fuldstændig op, sådan at du kan komme ind til dine veninder igen og danse ud af.

Og så er jeg bare sådan her, ej, du er bare så godt, og du ved sådan her, det er jo så tavligt af mig, eller jeg er jo så fuld, og det er jo bare ikke tænkt over, det er der så itærne, jeg gør.

Og så er jeg videre, at vi skal op i en i om, at du har et problem med at høre efter, og du ved, så står jeg derude og følger jeg tilbage, så skal vi hjem og samtale i min glas, og for voksne skal ud.

33 år gammel, lige om den 14 dage, fordi jeg ikke kan finde ud af at lavere med at danse op på et bord på en børneklub,

altså jeg var virkelig sådan, ej for helvede.

Det sjoveste er, at du så gerne stadig nu efter 16 timers fest, altså død og pæne vil blive.

Det her er ikke mit klub til, at jeg skal hjem, jeg skal ind igen.

Og jeg vil gøre sådan, at den mand skal ikke få lov til at tabes ind, hvornår det er nok i dag.

Og jeg skal ind til mine nye veninder, og vi skal lidt ikke færdige med at hygge.

Ej, det var helt sygt, og så havde jeg bare den værste dag i går, fordi jeg kan slet ikke tåle, altså når jeg drikker så meget, og så mit navasystem går fuldstændig ud af balance,

så jeg lov bare op på sovefægningen i går, så fodbold, og fik lidt skiftende besøg af nogle af mine venner og sådan noget,

men mest alt lov jeg bare sådan, og savnet Simonsen er jeg hele tiden lige fællet en lille torg.

Jeg er bare sådan, når jeg savner min kæreste.
Fordi jeg er lige bare sådan, at det eneste menneske i verden, der på en eller anden måde kan bare ved sin sit stedværelse,
giver mig en eller anden form for, at alt nok skal gå.
Snakker du så med ham facetime?
Nej, fordi jeg skrev til ham på et tidspunkt.
Han skrev mange besked til mig, men jeg kunne ikke engang overskue rigtig at sende et chattet, fordi jeg var så dårlig lige der.
Men så på et tidspunkt, jeg skrev, at man skal lige ringe til dig skat, altså.
Og så er jeg sådan, nej, for så kan jeg sko' mærke, altså.
Så kan jeg mærke, hvis man var bar, når man har slået sig, og så ens mor, man høres i mor stemme, så vælter hele verden nu.
Så er det sådan, det tror jeg en dårlig idé, jeg tror bare, jeg skal sove.
Og så, det her er den sidste ting i min historie.
Men den går lidt ud til dig, fordi jeg ved, du er psykofan.
Så lægger jeg an i min seng.
Jeg bruger jo på Frederiksberg.
Madsæt på Frederiksberg, hvor du skal sove.
Jeg skal sove, jeg er rigtig træt, og jeg er rigtig meget angst, og jeg føler jo, hverdene, vi har gået under.
Lægger det en af oprav, jeg har bygget en mur af puder, end i min seng, men at jeg ikke skal kunne se døren, hvis den pludselig skal gå op og slå.
Du ved, min hjern er helt...
Jeg har lige hvert fald så, sag' jeg vist.
Pludselig, så kan jeg bare høre jordens undergang, uden forhold med vindu.
Det er fuldstændig vandlidigt.
Jeg tænker først, når det er tvivligt, der føler lidt krudt af.
Det er færdigt lige om lidt.
Det fortsætter i sådan noget halvandentime, at der bare kanoner ud forhold med vindu.
Jeg har jo aldrig skrevet det kun af halvandentime, fordi jeg tror, det var hele natten.
Jeg vundede kl. 3, og der kunne jeg bare høre mennesker, der er sang og sådan noget.
Så dem, der ikke ved det, så vandt FCK jo mesterskabet.
Og jeg var der ikke, men faldet...
Ja, det så jeg godt.
Og jeg er lov og seriøst, fordi jeg var sådan, hvad fanden er det, der foregår?
Og jeg prøvede at stå og kigge ud af min vindu, og så tænkte jeg nok, at det var noget med FCK.
Men så var jeg sådan, hvorfor helvede valgte jeg FCK?
Den kommun i Helle København, der ikke er Københavns kommun til at stå og feste.
Jeg tænkte også, at det var en Havns rødehus, hvorfor det ikke er?
Men jeg tror, der har været noget logistisk i forhold til deres turbus og sådan noget.
Jamen det er, hvis der også noget med Frederik Spærber er meget af FCK, og det tror jeg.
Det er hele København.
Og så er jo godt Pelle stå.
Rigtig glad, så er man lille drengt herinde på, og jeg var...

Og du kan have tro, vi havde en K8 i går, og du kan have tro, vi var glad.
Pelle, så kan du godt sige til de andre, de skal gå hjem i Sangeret, da nu.
Der er nogen, der prøver os over.
Nej, vi havde en fest. Det var dagen efter Bobbos fødselsdag.
Vi så kampen på TV, vi så den ene og den anden kamp, og alt.
Du ved, gik op i en høj herinde.
Pelle hopper rundt.
Altså Pelle, han hopper jo rundt.
Jamen, jeg har fuldt med på Instagram.
Jeg er jo virkelig...
Han er jo ikke far på Instagram, han hopper rundt.
Altså han hopper jo rundt hele tiden, når vi vinder.
Han er rigtig glad, og vi skulle så ned og købe ind.
Og på vej til Føtex, så hører han så sådan fodboldrærdium på vej,
og hvor der bliver lavet nogle vigtige mål.
Og det vil stær det rigtige op for ham, nu vinder vi mesterskabet.
Og gå ud af bilen og hopper rundt, altså uden på en parkeringsplads.
Jamen, det forstår jeg godt.
Jeg kender det jo godt, når det er mine hold, der vinder.
Ja, men jeg kender det også. Jeg bliver glad.
Jeg får en god energi her der, og så var jeg sådan her skat.
Du skal da ind og hoppe rundt med de andre.
Så så large-næst og stråhed mig lige i koneenergien.
Og så var jeg sådan...
Vi putter børn, og så smutter du bare.
Ja, så skal du vinde og stå og holde lige der vågen hende natten.
Lige præcis.
Ja, jeg er jo ikke en F.C.K.P., det er jo ikke nogen hemmelighed.
Jeg havde også en brokke-story på min Instagram, hvor jeg var sådan her.
Undskyld!
Men jeg har faktisk ikke signet op for klokken to om natten, da jeg kunne så.
Til at blive tvangst indlagt, til at blive holdt som gisle til F.C.K. fejring.
Går der søst et sekund, så vælter der bare surbesked herind i en bak for stivemænd ned på rådplads.
Der bare er sådan her, og jeg tager en tudekik, så snart, og jeg lukker røgen til en brømpe pi, og
sådan noget.
Og jeg er bare sådan...
Fint, jeg tager den her ned igen, fordi jeg er hurtigt nævre til, at jeg skulle have fået surbesked.
Nej, det forstår jeg godt.
Det var at sige, at det var en nøderen-story.
Altså, jeg har ikke set den, men den lyder nøderen.
Det lyder lidt som folk, der også klæder over det story.
Jeg skulle tage at sige, at den var meget mejagtig.
Jeg er jo sådan en, der generelt klæder den, der lar mig.
Altså, altså, så bedød med, hvad det er meget af.

Du har ikke været til krisefest, ikke?

Der var ikke noget problem.

Ja, ja.

Nå, men til lykke med det i hvert fald.

Jo, tak.

Og nu skal jeg lige høre, at der er noget, inden vi går videre.

Nu har jeg ikke fået lov, når...

Har du...

Har du været ude og fået krammet lidt i din have?

Men jeg har tænkt over, at du nok ville spørge ind,

til da jeg har lovet at følge op på det.

Altså, det er svært for mig at fortælle præcis, hvad der skete.

Du har krammet i hvert fald?

Ja.

Okay.

Jeg vil sige, at det var måske det tætteste,

jeg kommer på en guddomlige oplevelse.

Nå, hold da op.

Altså, jeg vil gå så langt og sige,

nogen vil måske kalde det et mirake.

Hvordan følte du, at det er et guddomligt?

Jeg føler også, at hvis jeg går for meget i detaljer,

så er det som om, jeg røber træetstypeste himmeligheder.

Dem fik du at vide.

Og det er jo ikke min historie at fortælle.

Kan man sige.

Det må vi med til at træde ind en dag.

Hvad?

Jeg kan i hvert fald bare sige, at det...

Du føler, at du kommunikerer med det her træ.

Der er ikke noget, der nogensinde bliver det samme igen.

For mit vedkommende.

Efter du har krammet træet?

Ej, det der sker.

Nå, jeg var sådan...

Det skal jeg selvfølgelig ikke tage for dig, hvis du ikke...

Jeg krammer træet.

Børnen er der også.

Altså, jeg er vi ude og plante og sådan noget.

Så er jeg sådan, penlope, nu skal vi kramme træet.

Se, hvor sygt et træ det er.

Og så går jeg over og...

Jeg har ikke akadet med at kramme det foran dem.

Det er jo ligesom kun pille, som jeg ved ved sådan en stofnis i hjørnet.

Men penlope og bop, vi har jo ikke nogen forståelse af,
at det er mærkeligt eller normalt at kramme træer.
Så jeg går ligesom over til det.
Det første, der falder mig ind, er, at jeg er jo psykopæt bangefædre køber.
Og det gider jeg faktisk ikke engang snakke for meget,
fordi det er sådan en ægte forbi, at jeg får det dårligt, at jeg snakker for meget af det.
Men det er min første tanke, at der er nogen neder og køber på det her træ.
Så det får mig lidt ud af den.
Jeg er sådan en spiser træet, kigger og hele vejen rundt om det.
Er der nogen, der ikke er nogen?
Okay.
Og så krammer jeg det, og så er det egentlig rart.
Og jeg prøver sådan, fordi vi har jo aftale også.
Jeg skulle ligesom mærke, at sige at det er noget.
Og det ville være sådan lidt sygt at sige, at det sagde noget.
Så ville det være næsten mig, der fandt på, hvad det var, det sagde.
Det kunne jeg mærke.
Der kom ikke.
Det kom ikke naturlig som om det var noget, der kom ud fra.
Og det var mere sådan, at mig, der fandt på tændt træet,
eventuelt kun kunne sige.
Så det måtte jeg bare ligesom affinde mig med, at det sagde ikke på den måde noget.
Andet end at det bare var rart, og meget sådan...
Det var sådan en tryk rolig, lidt afslappende følelse.
Og hvad sagde børnene så til, at mor står og krammer træer?
De sagde ikke noget, de har ikke nogen reaktion på det.
Altså de ved ikke, hvad der er mærkeligt og normalt.
Så det var fuldstændig ligesom, hvis jeg står og krammer far, eller et eller andet.
Altså de har de ikke nogen reaktion på det.
Jeg sagde til paneloppe, vil du også kramme.
Det havde hun ikke lyst til.
Nej.
Jeg tror også, hun er sådan en lille smule, fin pudden omkring jorden og nejne og sådan noget.
Så hun var sådan ad.
Nej, det er et beskidt træ.
Det er sjovt.
Ja.
Okay, men så det er ikke noget, du skal begynde at praktisere meget mere?
Jo, jeg vil gerne. Jeg tænker, jeg skal da give det flere chancer.
Jeg kan godt lide træet, altså det kan jeg mærke.
Jeg har en god energi omkring det.
Det kan også godt være, at næste gang jeg skal kramme det helt alene.
Det kan være, at jeg skal gøre det lidt længere.
Du ved, jeg kan tilføje nogle elementer der.

Det er en rejse, du skal ud på.

Fuldstændig ligesom alt andet med haven, ikke?

Altså, jeg har jo simpelthen fået så mange beskeder, siden vi lavede sidste afsnit og snakket om haven.

Altså fordi der er mange, der bringer en måde, og også kaster sig ud i deres egne haven-evntyr.

Og kan du huske, at du sagde, en værd i de jord kan putte frø i jorden?

Og vande det.

Det er jo først, når der kan spire noget op, at du ved, om du er blevet en helvofi.

Og det må jeg jo bare sige, jeg sender jo dig en lille video og små, grønne spire.

Og der er kommet endnu flere.

Det pibler op med de der små, grønne frø.

Ja, og jeg har sådan helt, jeg har det helt baby-agtigt med det, at jeg går og vander det, og jeg kigger helt set på dem.

Hvor stor er den blevet nu, siden i går?

Og at der er kommet flere af den der, og den er der ny, og hvad bliver det til?

Det ved du vel godt.

Altså, jeg har plantet forskellige slags blomster.

Altså, jeg har plantet sådan en hvile blomsterblanding af alt muligt, ikke?

Bare sådan alt muligt, jeg synes var smukke.

Så jeg ved jo ikke præcis, hvad der kommer op.

Nej, hvad der overlever, og hvad der ligesom er stærkest.

Det er spændende.

Det er mega spændende.

Hvor tusind, du sendte videoen af de små, grønne spire, og så noget stort skrald, dødt plantet, der også lå.

Altså, tulipanerne, de...

Hvor stil, hvad det er, skal du ikke fjerne det?

Ja, og så var jeg sådan, men det er utulipaneløj.

De skal jo blive i dig, sådan så, at de kan blomse rikken efter.

Igen eller hvad? Okay, ja, jeg er jo ikke en hevpi.

Nej, det er det. Selvom du har haft havet, du var lille.

Ja, ja. Min mor gør meget, og vi har byttet liv på en eller anden måde.

Men jeg tror, jeg kan sagtens, altså jeg elsker jo natur, og det er jo også det.

Men jeg tror, at den, da jeg får en have, vil jeg gerne bare have sådan en vild have.

Ja, men det er jo også jeg har.

Altså en naturgrund.

Ja, men hvor jeg ikke skal plante noget overhovedet.

Og det er bare sådan noget græs, der aldrig bliver slået, og sådan noget.

Okay, så ikke nogen blomster.

Måske er det ungrudt, eller hvad der kan vokse op.

Det kan være at sige, mandag han går ud i haven og planter lidt blomsterløj.

Jeg synes godt nok, det er hyggeligt.

Men det forstår jeg godt, og jeg elsker jo også at være i forhold til haver, hvor der er smukt.

Kan du huske, at vi i sidste afsnit lavede lidt sjov med at få et haveprogram?

Ja.
Ej, har du fået et haveprogram?
Jeg har ikke fået et haveprogram.
Men der er et produktionshedsskab, du simpelthen har skrevet.
Ikke gård, får jeg en mail.
Kærmerier, jeg har lige lyttet sig afsnittet, og så snart du begyndte at snakke om den have, så begyndte jeg at skrive ned idéer af udvikling.
Og så kunne jeg høre helt til sidst, så lavede lidt sjov med at tage ugram.
Men jeg mener, at det faktisk dybte alvorligt.
Jeg står bare af, de her fem store haveprogrammer.
Ej, er det noget med Søren Vester?
Jeg kender jo ikke nogen af de her programmer.
Ej, jeg har jo bestattet Søren Vester.
Jeg ved det.
Men jeg kender jo ikke de der programmer.
Måske noget med Søren Vester.
I hvert fald på Danmarks Radio, og et andet sted, jeg tror, kan ikke huske, om det var TV2, eller vi er pleje af alt andet.
Nogle forskellige haveprogrammer, hun stød bag med stor succes,
havde en masse idéer til, hvordan vi skulle gøre det, om vi ikke skulle mødes, tanke op kaffe.
Hvad siger du til det?
Det synes jeg, at du skal gøre.
Ja.
Måske også spændende at se nogen lave et haveprogram, som er i start-up-fasen.
Jeg ved ikke, om det er det, hun har tænkt.
Det er haveprogram, for det er om ish hvor man selv er dormin, eller hvad der skal ske.
Nej, det er rigtigt.
Jeg er selvfølgelig en afokønlig person.
Nå, det følger vi op på.
Hvad hedder det i dag?
Der er det, vi skal snakke om.
Det er faktisk en chagong, og hvordan man taler til hinanden i venskaber.
Ja, og hvordan det er, når man har en god ven, eller hvad Nene, der ændrer karakter,
efter hvem man er sammen med, når man er sammen med personen.
Det er præcis.
Vi har en lytter, som oplever, at når de er sammen med andre, så føler hun, at hendes ven gør gril med hende.
Og når de er lene, så er det ikke sådan.
Og det skal vi snakke om lidt senere.
Selvom vi har fortalt flere gange her i podcasten, at der falder flere og flere venner frem med alderen,
især når du passerer de 25 år, så viser et amerikansk studie faktisk,
at det samtidig også bliver vigtigere og vigtigere for os at have gode venner, jo ældre vi bliver.
For når vi bliver ældre, viser studiet, at vennerne bliver mere afgørende end familien,

for om vi er lykkelig og raske.

291.000 mennesker fra 100 forskellige lande deltog i undersøgelsen, som handlede om relationer og livskvalitet.

Noget forskere også kunne se, var, at vi fik bedre og bedre venskaber med ordene, fordi vi har haft så mange år til at sortere de forkerte venner fra og vælge de rigtige til.

Så skal vi selvfølgelig lide noget vores vinneborg også.

Hvad nu?

Det er spørgsmål, vi har valgt.

Det er, hvis jeg så din kæreste eller din mand på en dating-app.

Vil du så have det at vide?

Og så vil vi bare tilføje.

Og vil du også have det at vide, hvis man vidste, at han havde kyst om en anden eller været sammen i en anden, ikke?

Vil du starte?

Ja, altså det med dating-appen vil jeg selvfølgelig meget gerne have vidt.

Altså fordi det ville være sådan et dobbelt næsten.

Altså hvis Simon havde en tinderprofil og han sådan her tog på dates med folk, altså så ville jeg meget gerne vide det.

Men det ville jeg selvfølgelig meget mærkeligt og en lille smule psykopatisk.

Så tak alle.

Hvis I ser min kæreste på en dating-app, så må I gerne lige skrive til mig.

Men jeg tror det er noget andet for mig, det der med sådan...

Det er en samme sak, der er tid at have med min venner også.

Altså det der med, hvis ens kæreste kommer...

Altså det her, det er jo bare min formulering.

Kommer til en syvhestesbrandet.

Og køst med en.

Og jeg kan jo selvfølgelig ikke, men...

Og skulle vi sige, at han så vogner opdagen efter, og virkelig sådan her...

Fuck!

Jeg er så ked af det, der var ikke nogen, altså sådan rigtig der så det.

Og i virkeligheden så har han måske mest bare behov for at fortælle, fordi han vil blive et op af sin egen dårlig somvindhed.

Forstår du hvad jeg mener?

Men han ved, at han stadig elsker mig, og han stadig vil være sammen med mig.

Lad os sige det i sin egen egen.

Det ved jeg selvfølgelig ikke engang, om jeg gider forhåbe at vide sig.

Fordi jeg ved ikke, hvad jeg skal stille op med denne funktion.

Fordi jeg kommer ikke til at slå op med Simon, hvis han potentielt en dag kommer til at køse min ende.

Det ville jeg aldrig nogen sådan gør.

Du vil simpelthen være for...

Altså i hvert fald ikke, hvis han så stor, så er ikke sådan her.

Jeg er så ked af det.

Jeg ved ikke, hvad der skete.
Jeg var stiv, og jeg elsker dig.
Det er altså ikke fordi, at jeg ikke vil være sammen med dig.
Så er det sådan her, at du kan godt gå ned og købe nogle blomster.
Og så er det dig, der går ringt på toiletter de sidste to måneder.
Altså så er det det, ægte jeg ikke.
Men der tror jeg faktisk, at jeg...
At der kunne jeg nogle gange godt forestille mig, at jeg ville leve bedre uden den information.
Det føler jeg godt.
Jeg tænker, at det er som jeg ville bruge det til.
Altså fordi jeg tror egentlig gerne, at jeg ville vide det.
Men jeg har sådan kunne godt få lidt en par nøje om omkring,
at hvis han så har gjort det en gang, og det ikke er blevet opdaget,
og han ikke har sagt det, så er det sådan lidt gården, så gården er ægte.
Og så er der måske kortere til at komme til at gøre det igen.
Fordi nu skete der jo ikke noget sidst, og nu er der ligesom brugt den der grænse.
Hvor jeg tror grænsen måske kunne blive sat op igen ved, at han sagde det.
Og blev lidt bange for, om jeg måske ville gå.
Og kæmpede lidt for noget tillid igen og sagde undskyld.
Og at vi lige havde det lidt usikkert.
Og så nærmest lidt ligesom makeup sex kan ting blive bedre,
når man så er kommet stærkere ud på den anden side.
Men hvis det bare sådan aldrig får nogle konsekvens,
så er jeg bare lidt bange for, at det så kunne rulle,
eller at det ville blive en ting, eller måske nemmere ville kunne ske igen.
Ja, det forstår jeg også godt.
Det er også derfor, at jeg virkelig var sådan...
Det var kun, hvis...
Fordi jeg synes også, der er forskel.
Altså, jeg ville også blive mere kæd af det, hvis, for eksempel,
Simon, han i lang tid bare gik og underholdte det,
når man skulle være sammen med en.
Lad os sige, at han i dag får et arbejde,
hvor der er en kvindelig kollega, som han bliver rigtig god venner med.
Og de begynder, for eksempel, at skrive rigtig meget sammen på den flytten måde.
Ja.
Så ville jeg også blive mere kæd af,
end hvis han en gang i en syvthøjst og sprang,
og kom til at køse med en.
Helt klart.
Så det var massen...
Og selvfølgelig, hvis det var en tendens,
han havde til, at når den gik,
det kunne jeg godt tænke mig at gøre igen.

Så det var også et andet perspektiv for mig,
og det forstår jeg også godt.
Men det er det, der er massen,
hvis man virkelig kan se på en person,
at de er kæde af det, eller andre, og alt muligt.
Så gider jeg bare, at det skal være mit problem,
at jeg skal sidde og tilgiv,
og at jeg skal hjælpe dem,
med deres dårlige, som vi de hedder, og sådan noget.
Og jeg stadig vil også selv skal blive kæd af det,
så vil jeg heller have den person,
som skal gå og lide,
og have det dårlig med sig selv alene.

Ja.

Og så kan man gå der,
med skarmen til at have det i noget tid,
indtil man begynder også,
at tilgiv sig selv,
og ved, at man aldrig vil gøre det igen.

Ja.

Men jeg kan også sange,
at det er jo også et vildt kompleks spørgsmål,
fordi det kan det også godt være,
hvis det så endelig skete,
og folk gik rundt og viste,
og jeg ikke viste,
at jeg blev resten på jer allesammen.
Det er jo også det,
fordi jeg tænker også,
der er en forskellig vedfølde,
eller det er kun ham, der ved.

Ja, kæmpe forskel.

Altså, har han kød som en eller anden,
pige i Spanien,
og ingen finder ud,
er det nogen senden,
eller går hele københavn rundt og ved,
at Iters kæreste har købt som en eller anden.

Altså, fordi,
der vil jeg nok tænke,
det vil du gerne have.

Ja, selvfølgelig.

Altså, hvis jeg havde hørt fra nogen som en,
hørt fra nogen som en,

hørt fra nogen andre,
at Simon da i sidste weekend,
så ville jeg gå og tænke,
det er ret mange mennesker ud over dig,
der ved det.

Ja, det er jo også,
lige så snart, at den er ude på den måde,
så er det jo også en anden ting.

Ja.

Men hvis nu det...

Hvad hvis han havde været i sekt med en,
og det var på samme måde,
når man, at det var,
du ved det,

jeg kom til i en brandret,
og kunne næsten ikke huske det,
og fortrydnes i morgenere,
og ingen ved det.

Jeg føler ikke helt,
jeg kom til helt gælder,
når det er seks.

Nej.

Der skal lige være lidt fleste.

Altså, man,
vi erkender alle,
lige pludselig,
så kom man til.

Altså,
ellers var der en anden,
der kysset en eller sådan.

Altså, det er sådan,
også uden at have en kæreste,
men altså,

jeg har da nogle gange slået at kysse,
men nogle, altså,
uden at være et forhold,
det er altså ikke noget,
man skal lige være sikker på,
hvad jeg siger her.

Men,

men hvor er det bagfra,
der har tænkt sådan her ho,
eller altså,
hvad skete,

hvordan,
det her lige med at ske,
eller sådan noget.
Det har jeg,
jeg skulle ikke lige prøve,
når jeg har seks med folk.
Nej.
Altså,
det er sådan, at det sker ikke.
Ja.
Så jeg tror også,
at hvis min kæreste,
jeg må kunne tro på den måde,
så skal jeg be om at få dervid.
Og så,
tror jeg også,
vi skal finde ud af,
hvad der skal ske.
Det ved jeg ikke,
men jeg vil have lige så nemt.
Så hvis hele København ved det,
eller hvis det betød noget,
eller hvis det var seks,
så skal vi gerne have dervid.
Ja,
ikke.
Og også,
hvis det var en dating-app.
Og også,
hvis det var en dating-app, ja.
Og jeg ville også gerne,
bare have der vidt any time.
Altså,
du,
virkelig ligegyldigt.
Ja.
Som ingen kender til.
Som ingen kender til.
Ja.
Okay.
Du går også nedvid.
Ja,
og det er godt at sætte noget,
til en masse tusind,

hvis der er mennesker.
Hvis de har øjne her,
jeg åbner ikke også.
Nej,
jeg skulle lige sige,
det behøver ikke faktisk,
lad dig gå på.
Det er også lidt nøgere,
bare at sælge sådan.
Jeg kan huske,
at en af mine gode veninder,
da jeg lige var begyndt at date Pelle,
og hvis lad dig ikke være kæreste,
eller på nogen måde,
eksklusiv eller noget,
så skrev hun til mig,
og så havde jeg været sammen med,
om et par gange,
og vi skrev sammen.
Og så skrev hun bare,
jeg er din øjne i natten.
Nej.
Nej,
nøgeren, altså.
Men også meget sødt.
Og så sendte jeg det videre,
til ham,
og var sådan,
du skal bare vide,
jeg har øjne i natten.
Du skal bare vide,
jeg har øjne i natten,
nøgeren.
Ja,
jeg tror,
han forstod godt,
det var for sjov.
Ja, det er selvfølgelig.
Skal vi gå i gang med vores dilemma?
Ja, lad os gøre det.
Spørgsmål, dagens tema.
Lad os gøre det.
Personen, der har sendt et dilemma ind,
har ikke selv,

har fløst til at læse det op,
så derfor så gør jeg det lige.
Jeg vil gerne sende et venskabsdilemma
til jeres podcast.
Jeg har en veninde,
som jeg var blevet virkelig tæt med,
men i dag fik hun et nyt job,
og nu ses vi ikke så meget mere,
da jeg føler det altid af mig,
som skal række ud.
Når vi så ses,
ender det med,
at jeg blev hængt ud,
eller der blev sagt ting til mig,
som får mig til at følge mig helt lige gylte,
og at venskabet ikke betyder noget for hende.
Skal jeg tage snakken med hende,
eller sige,
så var det bare det venskab.
Det skal sige,
at hun ikke er sådan,
når vi bare er også to,
men altid,
når vi er sammen med andre venner,
så gør hun lidt gril med mig.
Og jeg synes,
det er så svært at tale
med vores fælles venner om.
Har du prøvet at have venner,
der ændrer karakter,
alt efter hvem i samme måde?
På sådan en måde,
hvor det er ubehageligt.
Ja, det synes jeg faktisk,
jeg har.
Jeg er virkelig tænkt over det,
og jeg synes,
jeg egentlig har oplevet mange gange,
at man kan have forskellige dynamikere,
når man er sammen med andre,
og når man er alene.
Og nogle gange kan det være fedt,
fordi der sker et eller andet,
der bliver pusset til noget ild,

og så bliver alt bare lidt sjovere,
eller lidt vildere,
eller lidt et eller andet.
Men der kan også være nogen,
hvor jeg kan specifikt huske en,
hvor det var sådan,
når vi var alene,
så havde jeg det så godt med hende.
Altså, jeg var virkelig sådan,
hun var den perfekte veninde
på rigtig mange måder.
Vi havde det så trygt,
og roligt,
og hyggeligt,
og vi havde det også mega sjovt,
men det var bare sådan,
virkelig sådan,
ligesom at være sammen
med min søster,
eller min familie,
som virkelig kunne være mig selv
fuldstændig.
Og når der så var andre,
så var det som om,
at hendes humor
ændrede sig til at være
på bekostning af andre.
Rigt konsekvent,
at der var ikke særlig meget celleruni
til gengæld,
men der var rigtig meget humor
på bekostning af mig
og alle mulige andre.
Og det gjorde,
at jeg blev ret nervøs
for hvad hun kunne finde på at sige,
fordi jeg hele tiden gik
sådan lidt på tåsbisser
og hvordan skal jeg
letterlig gøre os lige om lidt,
og hvordan skal jeg reagere på det?
Skal grine er det?
Selvom jeg ikke synes det er sjovt,
skal jeg lavere,

skal jeg sige noget,
skal jeg stå op for mig selv,
skal jeg give tilbage,
sige noget andet,
griner nederen til hende.
Hvad når hun gør det med de andre?
Og hvor jeg også oplevede,
altså hvor jeg ligesom kunne mærke,
der var andre, der fik det ubehageligt,
til pass også,
for det var ikke bare mig,
ligesom det er ikke det her tilfælde virkelse,
som om det kun er lytterende, ikke?
Men det var hendes måde
at være i fællesskaber på.
Det var sådan lidt,
nu griller vi lige,
jeg er alle sammen.
Og det var kun hende,
det var sjovt,
eller bare at tale på den måde?
Det virkede det for mig.
Det var ikke en eller anden,
så jeg godt kunne have med de andre?
Nej,
jeg synes ikke,
at det virkede som om,
at der var nogen,
der synes, det var rigtig fedt.
Nej.
Altså jeg synes,
der var nogen,
der gav netop tilbage,
og så blev det jo sådan lidt en chagong,
men hvor at jeg følte,
det var mere sådan lidt,
mobbing,
pu pu pu, frem og tilbage,
end at det var,
at de her to havde en virkelig god fed humor sammen.
Så jeg er sådan lidt mere en forestfors mekanisme,
i virkeligheden,
end en god chagong.
Og jeg tror,

at sådan,
som jeg læste,
hende,
der var det sådan hendes,
der var på en eller anden måde lidt hendes måde
at overleve i de der fællesskaber.
Altså fordi,
altså man kan sige,
hvis du er bange for os selv
at blive angrebet,
eller ikke være sej nok,
ikke være god nok et eller andet,
så kan du i hvert fald
pejpilen ud af.
Ja ja,
det er en klasse gøv.
Og det var mit indtryk,
at det var det,
det handler om,
at der var en usikkerhed der,
og hvis hun kunne være den hårde,
hård, sjov,
så ville der være nok,
eller tur at sige noget til hende,
eller et eller andet.
Og det er sådan,
det var vildt svært at være i,
fordi,
at jeg så begyndte,
at ville gerne være rigtig meget alene med hende,
for jeg elskede hende jo stadig,
og synes, det var vildt dejligt,
når vi var alene.
Og hun var sådan,
hun elskede at være sammen med andre.
Så hun var til sådan,
ej, skal vi ikke gøre det her alle sammen?
Og jeg var sådan,
kan det ikke bare være os så?
Og hun måde bare tænke,
så var røv sygt,
kan det være,
skal vi altid ikke her hjemme selvfølgelig?
Sådan skal vi aldrig fallet ud og lave noget sjovt.

Men du føler ikke, du kunne sige noget til hende,
eller hvad?

Nej.

Det er jo lidt det, som lytter en i virkeligheden.

Ja, det var meget det.

Og det er endelig så,
med at glæde lidt ud i sandet.

Altså, det er mange år siden, det har jeg ikke,

og jeg tror heller ikke,

jeg havde den måden,

jeg måske ville forhåbentligt,

ville have i dag,

til at gøre det,

jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle sige det.

Altså, fordi det var sådan,

fordi jeg netop godt vidste,

jeg kunne ikke finde ud af at formulere det,

uden at det blev en kritik.

Og det er så svært at snakke om noget,

hvis du skal starte med at kritisere det andet,

mens jeg skal sige,

jeg synes du,

din humor er ubehagelig.

Du er ikke sjov.

Du må bare bare,

altså du ved, det er jo,

basically det,

jeg ville,

sådan indholdsmæssigt sige.

Og jeg kunne ikke finde ud af,

hvordan skal jeg formulere det,

på en måde,

hvor hun ikke bliver ked af det,

hvor hun ikke fylder sig mega forkert,

hvor hun ikke går direkte i forsvarsposition,

og sådan her,

du er overfølsom,

du er mega sensitiv,

du kan ikke,

du ved,

det er jo bare for sjov,

eller hvad hun kunne finde på at sige,

eller blive ked af det,

og tænker alle,

sådan om mig,
og er der ikke nogen,
der synes,
jeg er sjov,
altså sådan noget der.
Så jeg lå bare være med at sige,
det er bare at brøde at ses alene,
og det var bare svært.
Det er jo også svært,
hvis man har en god ven,
selvom at de er
opført ordentlig overfor en,
når man er alene,
så er det næsten,
når der er andre,
at man gerne vil føle sig allerede trykkes,
synes jeg i hvert fald.
Altså det er jo der,
jeg synes,
at det rejser videre,
at mine venner også gerne vil kende svimmer,
og også gerne vil behandle mig ordentligt,
og også er stolt af,
at vi er sammen,
eller hvad ved jeg, ikke?
Proses, det er virkelig rigtigt.
Det er jo samme kærester,
at man føler,
at man virkelig,
man får cementeret sit forhold,
når han står og ro sig en forhånd,
ens venner,
eller noget,
og så har en sryk på den der måde.
Første gang,
man holder i hånden på gaden,
eller hvad ved jeg, ikke?
Så det er sådan,
jeg vil forestille mig,
at det ville være hårdt,
at jeg følte,
at det var ordentlig år for en,
når man var alene.
Også,

selvom jeg så gerne vil bevare vennskabet,
at være alene sammen,
og så prøve det,
så man jo stadig vil have en anden form for skuffelse,
eller være sået,
over hvad der foregår lige så snart,
at der kommer andre.
Så tror jeg,
i hvert fald,
jeg vil sige,
at man er nødt til,
på en eller anden måde,
at tale om det i hvert fald.
Altså jeg har jo også forstået,
at du har ikke gjort det,
og det er mange år siden,
og det er jo,
som du ser jo også,
men når hun for eksempel her,
lytter hun spørg om,
om hun bare skal sige,
det var det vennskab,
eller om hun skal tale om det,
eller hvordan hun har lavet,
så vil jeg i hvert fald,
altså sige,
man er nødt til,
på en eller anden måde,
at konfrontere den anden ved det.
Men det er også rigtig,
som du siger,
det er jo tit en forståsmekanisme,
men nogle mennesker,
som måske i forvejen,
ikke har det bedste selvvær,
eller har det så godt med sig selv,
når man har brug for,
at rake andre ned,
og lave jokes på andres bekostning.
Og det er også som regel,
at det er svære at tage imod kritik,
fordi det gør endnu mere undt,
hvis du i forvejen ikke synes,
at du selv er sådan.

Ja, men det er helt bundet i nu sikkerhed,
så det er virkelig svært.
Har du oplevet det?
Altså enten,
og netop føle,
at der er nogen,
der gør grinden med dig,
eller følelsen,
ej, der gik jeg over grænsen,
eller,
det synes de nok ikke,
var sjovt, eller sådan.
Jeg tror,
at jeg sidder og tænker,
om jeg har oplevet,
at nogen har gjort grinden med mig,
altså det har,
jeg har jo 100% følt nogen gange,
at jeg har haft nogen vinder.
Altså jeg tror ikke,
jeg har sådan en konkrete eksempel,
men følelsen,
som I beskriver,
både dig og Lytton,
er jo ikke fremmet for mig.
Jeg ved godt,
hvordan det føles til et selskab,
og føler,
at der bliver lavet sjov enten,
på andres bekostning,
eller på mine egen,
og det har jeg altid synes for ubehageligt,
og jeg tror også,
at jeg altid har været,
meget snappy,
så på den måde,
at det er heldigvis ikke sket særligt ofte,
for i hvert fald mig selv,
at jeg altid bare har kigget på folk,
og nu lukker du røgen.
Så siger du det bare,
så griner du ikke med,
eller laver en joke tilbage?
Det kommer jo 100% an på,

hvem det er, der gør det,
eller om jeg synes,
at det er sjovt,
eller om jeg synes,
det er græns overskridende,
men jeg ved bare,
altså det kan jeg huske helt fra,
det er noget,
jeg faktisk er meget stolt over ved mig selv,
når jeg kigger tilbage,
også fra da jeg var yngre.
Jeg synes altid,
at jeg har været meget god,
til at sige fra,
lige så snart,
at folk har,
altså,
jeg har altid været god,
til at sige sådan der,
det kan jeg ikke høre på,
eller du skal jo få det ordentligt,
eller sådan noget.
I hvert fald,
for at tænke direkte til med det andet,
jeg har jo også været,
for al mulig andre,
nøgeren,
mopperier,
og på andre måder,
hvor det har været lidt svære.
Så det kender jeg godt til,
og jeg tror bare,
der har jeg været heldig,
eller god,
til at sige nej,
eller frem,
men så tror jeg,
at så har jeg også prøvet,
jeg ved ikke,
om jeg vil sige,
at jeg desiderer,
ikke at jeg,
vil være nogen andre, der er ude,
der måske kan være uene i,

det ved jeg ikke,
har været en person,
der har skiftet meget karakter,
eller har hængt min venner,
ud på en taglig måde,
mens der har været andre,
eller sådan noget,
men jeg er 100% en,
som,
og på på,
at jeg er god til at sige fra,
og er snappig,
der også godt kan komme,
med hurtige kommentarer,
som kan virke meget ufølsom,
over for mennesker,
der ikke kender mig.
Og det har jeg da prøvet,
at have en lille smule problem med,
men mest fra ude fra kommende,
ikke så meget fra de venner,
som det ligesom har handlet om,
for eksempel så er det,
min venne Lasse og mig,
vi har en sjagong,
som er meget stor,
og synes, der er lillebror,
akte,
og ikke, at jeg,
hvis ikke,
at jeg går tit lige til grænsten,
med Lasse,
men Lasse er samtidig også en person,
som elsker,
når folk ringer af ham,
og som synes,
det er det fedeste i verden,
at være sådan lidt,
klassens klon,
og sådan den show,
og sådan noget,
og samtidig også heldigvis,
på en ret sund måde,
han viler ret meget i sig selv.

Altså, han er ikke en af dem,
der er sådan en hængdesparer,
for at være sjov,
og klat rundt,
altså på den der måde,
hvor det godt kan være,
ud, du virker til,
du ikke har det så godt,
eller sådan,
hvor han synes bare,
det er fedt,
at få folk til at grine,
og han har...
Det bunder en selv,
et selvvær.
Ja, i virkeligheden,
og er bare virkelig,
virkelig også sjov,
til selv at tage pisse på sig selv,
hvilket jeg også tit gør.
Så på den måde,
har mig Lasse jo meget sådan en,
vi hænger os ud,
og vi hænger hinanden ud.
Og så kan jeg godt
nogle gange lige være den,
lidt gråere,
end Lasse kan.
Så det er,
han kan tage lidt mere,
end jeg kan,
ender jeg,
altså, der aflager,
sådan,
kan du ikke lide mig,
elsker du mig ikke.
Men det har jeg oplevet,
et par gange i hvert fald,
at,
husk en episode,
ude på den radio,
hvor vi begge to arbejder,
at der kom en hen,
til Lasse,

og sagde til Hamsten,
om han var okay for,
og hun havde lagt mærke til,
at jeg talte meget gråt til ham.
Ja.
Og hvor, at Lasse
jo kom direkte hen,
til mig,
og sagde det.
Og så blev jeg,
med et sådan,
ej,
det,
jeg synes,
faktisk, er lidt ubehageligt,
både fordi,
selvfølgelig,
kan jeg da godt se nu,
at udefra,
kan det godt virke,
når jeg siger til Lasse,
nu går du bare ned i det historie,
og så kommer jeg lige om lidt,
eller hvad ved jeg,
at det står der,
taler i bydeform,
men også,
at der skal ikke meget til,
for jeg begynder at betvile mig selv.
Altså, så er jeg varvet også,
Lasse,
du skal låge,
altså,
du skal sige til mig nu,
hvor han var der,
nej!
I følge en artikel,
i kristligt dagblad,
ved du,
når dit selvvær er lavet,
opleve et behov,
for at andre skal understøtte dit vær,
og give dig den anerkendelse,
og kærlighed,

som du ikke har,
til dig selv.
Det tommerum,
vi har indeni,
når vi har lavet selvvær,
kræver vi ofte,
at andre skal fylde op for os.
Hvis du er så heldig,
at have nogen,
der forsøger at fylde høllet op,
vil du også opleve,
at det aldrig bliver nok.
Det siger lige ud,
fordi der ikke er noget sted,
det kan lande,
og så er det forfra igen.
På den måde,
gør man sig selv til,
aktør på en scene,
hvor man,
før at få begravelse af andre,
er villig til at spille
en forskellig rolle,
alt efter,
hvem man er sammen med.
Kun ved at lære,
at elske dig selv,
kan du slippe ud,
at den unne cirkel,
og tiltrække kærlige relationer,
hvor trygheden,
gør det nemmere,
at stå ved,
og være sig selv
i selskabet med andre,
hvor man ikke uppevis tror,
at man er nødt til at leve op
til en tilpasset udgave af sig selv,
alt efter,
hvem man er sammen med,
for at være værd,
at elske.
Jeg føler ikke, at det er helt det samme,
fordi du heller ikke er noget,

jeg snakker til at læse på samme måde,
når vi er alene,
som når der er andre,
eller sådan noget.
Det er jo slet ikke det samme,
fordi i har jo netop,
hvis jeg går ikke så meget gennemsidt,
det er jo det der forskellen,
men det er også interessant,
det er jo netop,
hvordan navigerer man rundt i det,
hvordan kan man mærke,
synes han også, det er sjovt.
Hvad er det,
er det en gennemsidelse,
jeg gør?
Det kommer jo selvfølgelig af,
for eksempel,
at de snakker om det.
At du siger sådan vejer for hård,
det er.
Du kommer også med et eksempel
på et så spørgsmål,
her fra leden,
hvor du også havde sagt,
til at læse sådan,
ej, jeg kommer lige til at sige den der joke,
synes du det var sjovt.
Men det var der,
vi lavede,
der vi lavede vores,
det der bænke arrangement,
i Big Bay i Nordhavn,
hvor jeg store padlet,
lidt foran,
der er sådan noget,
105 mennesker,
eller sådan noget.
Og så er det,
det blev så før,
jeg sagt, fordi det handler om at skåre,
at læse er blevet singlet.
Det vil så også lige sige,
det er ikke noget,

der skete i går,
på det her tidspunkt.
Men det er ikke heller noget,
han har delt på sin Instagram,
eller et eller andet.
Og der kan jeg mærke,
i det det flyvede af mig,
der er virkelig sådan her,
wow,
det var faktisk måske en grænse,
jeg lige krydser ud der,
og jeg kigger over på læse.
Men han står jo allerede,
og er i gang med sådan her,
hoho, det er skudmand,
der ikke står her,
og siger,
men jeg er stadig i tvivl inde i mig selv,
fordi det ved jeg ikke,
hvis der havde været omvendt,
om jeg synes var fedt.
Og der gik jeg også hen til ham,
bag efter,
og var sådan læse.
Det vil jeg faktisk gerne sige,
undskyld for,
fordi det har vi ikke aftalt,
og jeg må break i foran,
105 mennesker.
Og så sto han der,
og så var han sådan her,
i det, det gør ingenting.
Jeg synes det bare, det var sjovt.
Og hvor jeg sådan,
nej, men jeg vil i hvert fald,
bare gerne stadig sige undskyld,
fordi det tror jeg faktisk,
jeg var blevet lidt trist over,
at du havde kastet ud,
uden i hvert fald lige at klare med mig,
om det var noget,
jeg synes var fedt.
Okay, men hvis vi så prøver,
lige sådan at sætte et scenarie op,

hvis vi siger,
nej,
lad være med at smide hende,
ude med badet vandet,
med det samme.
Det kan være,
det bunder i alt muligt,
altså,
som ikke har noget at gøre med,
hun er et dårligt menneske,
eller en dårlig ven i virkeligheden.
Hvordan vil du så gerne have,
at man skulle sige det til dig?
Altså, hvis jeg skulle sige til dig,
i dag,
jeg synes, din humor er for hård,
hvordan vil jeg så skulle sige det,
for du ikke blev
forsvarsagtig,
eller suger,
eller fyldt, der er et eller andet,
men så i mod, det er på en god måde.
Jeg tror,
jeg tror først,
at jeg bare vil sige,
at det er jo også mig,
der burde simpelthen blive allet,
men jeg har arbejdet meget med,
hele mit liv,
at tage mod kritik,
og jeg er et sted i mit liv,
hvor jeg virkelig sætter pris på,
hvis folk,
som jeg holder af,
og elsker,
vil fortælle mig den slags.
Ja.
Tænke over det,
og prøve at tale om det,
og tage det til mig,
også fordi,
at jeg generelt er
et paranoid,
ikke sådan i mit parforhold,

eller noget,
men omkring min egen person,
og jeg har gjort nogle gange,
kan jeg få nogle
rangforstillinger om,
hvordan verden hænger sammen,
og alle har et samme svavelse
mod mig,
og ingen kan virkelig hende lime.
Altså, du ved sådan,
det er jo sådan noget,
fuldstændig angste overtængning, ikke?
Ja.
Så jeg sætter jo enormt stor pris på,
at jeg føler,
at min venner tør,
og fortæller mig,
og det synes jeg er en kærlighed i virkeligheden.
Ja.
Og det er også...
Ja, det giver en ro i,
alle går ikke at ha' hemmelighed,
og nej,
når de har noget,
så siger det faktisk til mig.
Præcis,
og det er noget,
at jeg sætter allers størst pris
på et vendskab,
faktisk,
at jeg ved,
at min venner,
hvis jeg har krydset en grænse,
hvis jeg har gjort den kæde af det,
hvis jeg har gjort den berede
over et eller andet,
eller sådan noget,
at de så faktisk godt tør,
og sige det til mig,
uden at de er bange for,
men selvfølgelig vil jeg stadig blive
rigtig ked af det over det,
men jeg vil jo blive berede.
Jeg vil mere blive sådan der,

jeg er ked af det,
fordi jeg har gjort dig
utepass,
og jeg vil egentlig bare
gerne have folk sige det,
som det er selvfølgelig på en ordentlig måde,
i et safe space,
ikke måske på en café,
i et eller andet sted,
eller hvad ved jeg,
men igen,
hvis vi alligevel har en aftale,
hvor vi skal hænge ud,
om vi så lige går en lille tur,
eller vi er der hjemme,
så skal det bare være,
sidst du gør det her,
sagde jeg det her,
der synes jeg det var
rigtig ubehageligt,
det gjorde mig faktisk rigtig ked af det,
jeg ved godt, du sikker,
det ikke har mængd det på den måde,
men det gjorde noget inde i mig,
som ikke var rart,
eller hvad ved jeg,
synes jeg jo altid,
er en god måde,
altså man kan jo bare
vel altid sige sådan der,
du har sikker det ikke,
mængd det på den måde,
men det er enten,
alligevel med at føle
sådan på mig,
det er jo lige meget,
hvad ens egne intentioner er,
når man taler til mennesker,
det er jo også lige meget,
hvor meget jeg føler,
på en bestemt måde,
eller hvor meget Simon godt ved,
at jeg ikke er,
at jeg ikke,

du ved, at jeg aldrig nogen synes,
mener noget,
hvis jeg sådan er,
og at han ikke tager det højtidligt,
og han bare er sådan,
at det er Navsystem,
eller det er,
der er stresset,
eller hvad ved jeg,
men jeg vil jo,
jeg vil jo lige vel gerne have,
at hvis det er en dag er for meget,
eller hvis det er en dag,
og noget, der er nogen,
der bliver kede af,
eller et eller andet,
at de så siger det,
og så er det jo lige meget,
hvordan jeg har menet,
og hvis der er nogen,
der bliver kede af det,
så er det jo mig,
der skal at sige en skyld.
Det er sådan,
at det er i hvert fald,
i verden.

Ja.
Jeg tænker også,
at jeg har fuldstændig enig,
og så jeg tror også,
jeg ville have det på samme måde,
hvis det var mig,
og så jeg håber,
at jeg ville kunne finde ud af,
og tage mod det,
hvis der var nogen,
der sagde det til mig.
Men jeg tænker også,
det,
det,
jeg ville have frygt for,
og som jeg også havde,
der med min veninde,
det var også,

hvad så på den anden side.
Okay,
jeg får du formulerede,
som du lige sagde,
så det er ikke sådan,
hverden største kritik,
men i hvert fald,
der er en dårlig intention fra hende,
og så,
og så kommer det ud,
ja,
ud i verden.
Men så tænker jeg,
hvad så på den anden side,
hvordan navigerer man så i,
hvordan man snakker sammen der,
fordi jeg synes,
det er vildt svært,
når man har haft nogle sammensaler.
Vil jeg være bange for,
at der kom sådan en,
nu tager jeg slet ikke at lave sjov,
med dig mere,
så nu,
bliver det bare røvsygt,
fordi,
du kan jo ikke tage en joke,
aktig.
Og det er den,
sådan,
balance mellem,
hvornår noget sjov,
hvornår noget kærligt drilleri,
hvornår noget,
gør grin med andre,
den synes jeg,
er så sådan,
hårfint og ret,
det er derfor mig,
der ligger et ret svært arbejde i,
og navigerer,
i denne her problemstilling,
fordi,
at begge parter skal bringe,

at måde være enige i,
og forstå,
lidt usagt,
hvad er det ene,
hvad er det andet,
fordi kemin skal jo heller ikke bare dø.
Det er ikke fordi,
så skal man bare stoppe med,
at have det griner,
eller at sige jokes.
Hvis de har været rigtig gode venner,
for ene,
og det har det noget,
der er lidt asket lige pludselig,
så er der jo nok et eller andet,
der ligger til grund for det.
Altså sådan...
Ja, hun har fået det nye arbejde,
og det var efter det,
at hun begyndte at være mærkelig forhåndende.
Ja, ja.
Og det er jo mere,
at man kan tage snakken om,
jeg synes, du har ændret dig lidt,
i den her periode,
eller er der noget,
at du er okay,
kan man jo også vente,
om at prøve at gøre det her kærlighed,
og være sådan...
Jeg er bare gerne bare sikker,
hvor du er okay,
fordi jeg synes, du har en lille underlig,
og en lille smule grænseoverskridende opførsel,
men jeg kender dig,
og jeg ved jo det ikke,
altså, du plejer at være.
Så jeg er egentlig også bare lidt usikker på,
hvordan du egentlig har det.
Altså sådan,
man kan jo have den på mange måder,
og jeg tænker også,
hvis hende her,
hver en ende,

har kunne finde ud af det før,
og de kunne være så tætte,
som de er,
så kan det ikke være svært,
at skulle bare vente bag til noget,
der har været,
tænker jeg i hvert fald.
Altså, selvfølgelig skal man,
nogle gange,
tænke sig en ekstra gang om,
hvad man siger,
og måske bare skrue lidt ned,
for at få sin joke,
sin lille periode,
eller et eller andet,
indtil man, ligesom,
finder ud af,
hvordan bare det nu,
vores tog, chagong var.
Og nogle gange er det jo også færd nok,
det er jo også færd nok,
det er skikkeligt,
jeg har lyst til at være ham,
der er den sjov længere.
Jeg vil godt prøve at arbejde,
lidt på et andet karaktertræk,
eller,
vil du ikke hjælpe mig med det?
Altså fordi,
så skal jeg jo også være sådan her,
jo, det kan du da lige tro,
jeg vil, min ven.
Så skal jeg også begynde,
at være lidt anderledes over,
for dig nu, så skal jeg ikke
lave jokes på din bekostning længere,
fordi nu synes du ikke,
det er sjovt mere.
Man tror bare,
det er jo bare vigtigt,
at man har et rum,
hvor man kan tale om den slags ting,
og også hvis,
du lyder,

hun starter ud med at,
og,
og have den her samtale,
ligesom prækhold på den byl,
så du forhåbner også noget,
de fremadrettet altid vil kunne gøre igen.
Altså det, der med at tale om,
hvordan man taler til hinanden.
Altså, det er jo,
det er sådan lidt dobbelt konflikt,
men det er jo virkelig, virkelig vigtigt.
Altså,
fordi det er jo så,
man er sammen,
og det er jo så,
man skaber sin identitet sammen,
og sin,
sin relation og sådan noget.
Ja.
Så jeg synes,
jeg var vel helt klar,
at hun ikke bare skal sige,
det var det vinskab.
Vores identitet er tæt knyttet
til vores brug,
når det på mange måder
er sådan, vi udtrykker,
hvem vi er.
Måske taler du med en dialekt,
eller en socialekt,
hvor du bruger særlige ord
og vendinger,
eller har en udtale,
der er karakteristisk
for den social gruppe, du tilhører.
På samme måde finnes der
inden for forskellige avav,
også særlige chaganger,
som man ofte kun forstår,
hvis man er uddannet,
inden for netop defa.
En særlig chagange tillader,
man kan arbejde mere effektivt,
vil hjælpe særlige vendinger og ord,

og dermed forstå hinanden
på et plan,
som andre ikke kan følge med i.
Ligeledes eksisterende chaganger
altså også i grupperinger i samfundet,
som for eksempel hos gode venner.
Man kan derfor sige,
at språdet på den ene side
har en specifik social funktion,
og et språdelige kompetencer
er afgørende for vores
relationsstandelse med andre mennesker,
og på den anden side
er vores brug også afgørende
for vores individuelle
identitetsmæssige udvikling.
Skifter vi for eksempel,
pludselig til en ny gruppe med mennesker,
der har en anderledes chagangen,
vi vandt til,
så kan vi adopteres bruget
og måden at tale til andre på,
fordi vores potentielle grænser brækkes
overforråd udvides,
og vi samtidig også tilpasser
os socialt for at passe ind
i nye omgivelser.
Jeg synes også,
at det er helt færre,
ikke at kunne være i et venskab,
hvor man føler,
at man bliver lettere lige gjort,
eller at gøre ting med det.
Altså at sige,
efter denne her snak,
når I prøver at bygge det op,
når hun forhåbentlig tager det godt,
og sådan noget,
hvis det ikke ændrer sig,
hvis hun ikke forstår det,
hvis hun ikke tager imod det,
hvis det ikke ændrer sig,
så jeg ville synes,
det var virkelig hårdt at være

i et venskab,
hvor man går og føler sig
lidt mådbød,
når man er sammen med andre, ikke?
100 %.

Det skal man jo ikke,
altså overhovedet,
det er fuldstændig egentlig.
Men jeg er også bare sådan,
men jeg synes klart,
at hvis de er så gode venner,
som hun beskriver,
at der er en grund til at tjekke ind,
der kan jo være mange grunden til,
at folk ændrer sig færd på det der måde,
lige pludselig, ikke?

Ja, og netop,
som hun også selv har sat livetsstegen ved,
så har hun jo fået et job samtidig,
at de her to ting er sket samtidig, ikke?
Og det er sådan,
det er altså,
det der var også stor chance for,
ikke at det er en selvfærdighed,
men at det hænger sammen på en eller anden måde,
det kan være,
de her nye kollegere
har en hårdere chagong,
og taler anderledes til en ende,
og også lidt ligesom, du snakker om,
med at være en svamp,
altså bare har været sådan,
nyt miljø,
ny chagong,
yes,
jeg bruger alle de her udtryk,
og det er sådan her,
vi driller hinanden over på arbejdet.
Kan du ikke tage det aktie?

Ja.
Og så skal hun lige huskes på,
vi plejer at snakke til hinanden på en anden måde.
Ja, det er i hvert fald,
altså det er jo bare en interessant ting,

det der med,
fordi det er jo helt færre,
at hun som person får et nyt arbejde,
for nogle nye mennesker,
og at adapter det,
og hygger sammen med det,
det er,
men det er jo ligesom,
med alle mulige andre,
altså sådan,
jeg taler jo også til dig,
på en anden måde,
jeg taler til Lasse,
eller til Julien,
eller til min veninde,
Louise,
eller hvad ved jeg, ja.
For det er jo virkelig sådan,
forskellige,
virkelig forskellige mennesker,
virkelig forskellige måder,
taler til hinanden på,
og selvom jeg så er sammen
med både Lasse, Julien og Louise,
så taler jeg stadig forskelligt til dem,
altså,
og så er det jo så bare,
at jeg håber,
at det ikke er ubehageligt for Louise,
at jeg driller Lasse,
driller mig, ikke?
Altså,
men det,
og det skal man jo så også navigere i,
så jeg sidder jo heller ikke,
ude blandt,
alle mulige,
jeg ikke kender særligt godt,
og har min helt hjemlige chagong med Lasse.
Nej.
Fordi den ved vi godt nu,
altså,
når, altså,
nu skal,

før der ser ud,
så får vi bare sådan,
der rovst og lassiførgang,
så der,
fuck dig, du er så fucking grim,
altså, det vil heller ikke,
jeg gør overhovedet.
Men,
men vi kan bare gøre det her,
den der meget,
familie,
hvor det virker sådan,
det er,
det kan bare godt gå lidt stærkt, ikke?
Ja.
Men,
men det, der tænker jeg,
det har jo lært,
altså,
der tænker jeg meget over,
okay,
men nu vil jeg lige ud i et sted,
sammen med mig,
men hvilke julen,
vi kan også være sindsygt,
og det gør vi heller ikke,
på samme måde,
ude blandt andre,
fordi så sidder folk,
skulle være sådan der,
ju sindsygt.
Altså,
vi jo går over for alle,
men det spiller jo ikke,
alle,
der er der,
eller sådan.
Det virker lidt som om,
det er det,
hun har misforstået hen her,
ikke?
Det her,
det er min humor,
og det er den,

jeg møder hele verden med.
Og sådan fungerer,
det er jo bare ikke helt,
altså,
jeg har også nogle veninder,
hvor vi også kan være,
sådan virkelig hårdere,
og hårdere fra hinanden,
men på en måde,
hvor jeg synes, det er sjovt.
Men hvor,
at jeg også tænker,
sidder bare,
tænker nu sådan,
nogle af de ting,
som nogle af de veninder,
kunne sige til mig,
hvis det kom fra nogen andre,
vil jeg ikke noget,
vi synes, det er sjovt.
Nej, nej, nej, nej.
Altså,
men fordi jeg ved,
det er nogle andre slags mennesker,
og fordi jeg også ved,
det er ikke,
det er bare ikke den måde,
vi snakker sammen på,
det kan være svært helt,
at beskrive grunden,
men det er bare ikke vores relation.
Nej,
men det er jo virkelig rigtigt,
at dø os til dig,
så interessant,
fordi det er bare virkelig rigtigt,
det er det der med,
at der er kun nogen,
der måske sige,
en joke til en,
og andre skal fan medgøre det,
fordi så er det bare akkad,
eller man bliver kæd,
eller man er sådan,

altså være skært,
det er ligesom,
så er der en anden,
der ser søst din mor,
at sige,
du skal fan med ikke sige noget,
men mor.
Altså,
det er også kun mig,
der måske grimte ting om Simon,
hvis der er lige besøg,
når min veninder,
der begynder at sige,
hallå, ja,
det er kun mig,
der ser noget drole af min kæreste.
Han er pæsig,
at sige,
du skal sysse,
han er fucking fedt.
Kan du ikke forstå det?
Så det er jo,
og det er jo også færre,
det kan være svært,
for nogle gange lige,
at navigere i,
fordi det er jo,
virkelig,
et stort jøngle,
af sociale lag,
man skal kunne navigere i.
Det er det,
og der er nemlig de der typer,
altså,
tænker jeg bare på nu,
som jeg har mødt igennem mit liv,
altså,
ikke nødvendigvis tænkt på,
i præcis denne sammenhæng,
med at gøre græn,
men folk,
som har præcis den samme hummer,
lige meget,
hvor de går,

altså,
og de snakker til alle på samme måde,
og det,
det kan jo netop godt klaske,
når man så,
har en grov en og slags en.
Ja,
og jeg synes også generelt,
at man,
hvis man har en grov hummer,
så skal man,
det er bare regel nummer 1,
være sikker på,
at de mennesker,
man fyrer den af overfor,
er ok med det.
Altså,
jeg har da også prøvet nogle gange,
hvor der er nogle,
der har gjort det mod mig nu,
så det er lidt,
jo ældre,
jeg bliver,
jo sværere,
har jeg nogle gange,
faktisk lidt ved,
at være sådan der,
og hold din kæft.
Altså,
det var mere sådan,
da jeg var i Teenager,
og i 200,
og sådan,
og sådan,
du skal fucking bare løge røven,
og det,
og det er sådan,
det er det,
jeg mener,
det er ikke en fremmedfølse,
det er det,
du beskriver,
hvor det er sådan,
lad os ikke have sige noget,

eller altså sådan,
men det er det,
hvis du, for eksempel,
lige pludselig,
havde fyret en rigtig grov joker,
jeg sagde til mig,
når jeg kom ind og dør ned i dag,
hold kæft,
hvad ser du snakker om,
man,
du var helt havet i hovedet,
som en ballon,
altså, du ved sådan,
det ville lad os godt kunne sige til mig,
og som jeg kunne kigge på,
lad os være sådan her,
eller sådan,
men hvis du havde sagt det,
så havde du sådan her,
ej,
hvorfor ser hun det,
og det bliver jeg lidt ked af,
fordi mener hun,
som hun siger det,
og altså sådan, ikke.
Og synes hun,
at det, altså,
det er en ret,
det er en ret,
det er en retning,
altså,
hvad synes du,
så sidste gang,
så er jeg også lidt ballongaktivt,
der,
eller hvad,
og så næste gang,
og også,
jeg vil ikke vide,
hvad derinde,
jeg skulle svare dig,
fordi jeg føler,
slet ikke,
vi har sådan en,

man skal skulle tænke sig om,
eller,
altså,
så kan man komme til at gøre mig,
men man skal rigtig ked af det.

Ja.

Vi har selvfølgelig også sport,
vores ekspert i relationer,
psykotarpøvet,
Marco Pugettia,
om han ville sætte nogle ord på,
hvad der sker,
når vi er alene med vores venner,
og når vi er sammen med andre,
sammen med vores venner,
om hvordan tjekk ganger,
kan ændres,
og hvad vi lige skal være
opmærksom på,
ja.

Og det kan måske også være tilfældet,
men det kan stadig være vigtigt,
at få sagt fra,
for selvom intentionen ikke er dårlig,
har det stadig negativ konsekvenser,
for den, der bliver udsat for det.
Der kan være forskellige grunde til,
at nogen kan finde på at nedgøre,
eller gøre grenmen.
Måske kan det være,
at de prøver at få mere makt,
og føle sig mere vigtige.
Måske kæmper de med deres selvværd,
og har brug for at nedgøre,
og positionere sig selv højere end andre,
for at få sig selv til at fremstå,
det er det,
det er det,
det er det,
for at få sig selv til at fremstå bedre.
Måske er de usikre på relationen,
og har brug for at tage kontrollen,
for at bibeholde en bestemt position,
eller måske er det blevet en måde for dem,

at skjule følelsen af sjalusi,
og usikkerhed i forhold til den anden.
Uanset hvad årsagen er,
er der endet,
der ret færdig gør den slags ædfer,
og derfor er det vigtigt,
at man får sat en grænse,
og får sagt fra.
Det er vigtigt,
at man får kommunikeret,
hvad deres ædfer gør ved en.
Man kan håndtere det på forskellige måder,
og hende i dag,
hvad deres responser efterfølge er.
Hvis deres respons er imødekommende,
og hvis de viser forståelse og empati,
for det man siger,
kan man åbne yderligere op for samtalen,
og gå mere end i,
hvordan man oplever,
at ædferen udspiller sig,
og hvilken effekt det har
på ens selv og relationen.
Og man kan eventuelt imitere den anden,
til os at dele deres perspektiv på tingene,
og give muligheden for at tage ansvar
for deres ædfer,
og give en undskyldning.
Hvis deres respons er at være afvisende,
og hvis man oplever,
at de minimerer problemet,
og ikke anerkender, at det er der,
kan det være en god idé,
at overveje,
og man måske skal trække sig for personen,
eller i hvert fald set klare grænser for,
hvad man vil finde sig i,
og hvad man ikke vil finde sig i.
Ingen fortjener nemlig,
at blive nedgjort eller gjort grine med.
Jeg har jo, hvad hedder det på vej herhen,
gået og hørte,
så længe jeg lever.
Ja, dejligt.

Ja.
Hvorfor?
Fordi jeg savner Simon.
Stadig.
Men jeg gik ud i Købbyen.
Hvorfor er det hans sang?
Det er jeg jo ikke hans sang.
Den kom bare på,
fordi jeg begyndte at høre en anden,
gamle dansktop-agtig sang,
og så kom den efter,
og så var jeg sådan,
fuck den fed sang, man.
Og så gik jeg ud i Købbyen.
Det var så færdigere en tor igen.
Men jeg oplevede,
og så var jeg sådan her.
Jeg troede, at det begyndte at rappe for mig nu.
Det er godt, at jeg skal op i studio,
og arbejde lidt nu,
fordi jeg virkelig går her,
og hørte John Mohnsen,
og grader i Købbyen klock 9 om morgenen.
Prøv her.
Nu skal du vide at være fuld i Aperol.
Vi skal til noget italiensk masterclass,
og så kommer du til at sende ham den ene,
altså Aperol skal i kærlighedsklæringen,
eftersom man skal.
Ja, ej.
Nej, det gør jeg ikke.
Hvorfor?
Det gør jeg faktisk aldrig.
Det er sjovt.
Jeg føler aldrig at skrive kærlighedsklæringer
til Simone på besked,
når jeg er fuld.
Det kan jeg nemlig godt finde på.
Gør du det?
Gør du det?
Gør du det?
Gør du det?
Gør du det?
Gør du det?

Gør du det?

Musli, musi og hjerte er altså noget helt kvalgt.

Men det er meget sjældende, at jeg virkelig er sådan her skat.

Jeg står her til italiensk masterclass ene bog,
og jeg er bare sådan der.

Fuck, jeg elsker dig.

Fuck, fuck, fuck.

Jeg er det jo med sådan her.

Nej, jeg græver.

Gør du ikke snart.

Kom hjem.

Men det er jo også en kærlighedsklæring på sin egen.

Lidt anstrengende måde.

Det er selvfølgelig rigtigt.

Nej, vi er sådan noget der til hinanden faktisk.

Men det er også sådan, du ved,

når man har de der små barn,

så er det så sjældent,

at vi har tid til lige at kigge hinanden i øjnene.

I virkeligheden.

Så tit så er det faktisk,

når vi er på arbejde,

at vi jo har tid til at skrive sådan her.

Skat, jeg ved godt,

det var en virkelig trav morgen,

og vi har ikke sovet i natters noget.

Men fuck, hvor er vi heldig,

prøv at se nogle vidunderlige børn,

vi har,

og jeg elsker dig over alt på jorden.

Og lige om lidt skal vi ud på den her dejlige restaurange.

Fuck, jeg troede lige,

du skulle til at sige,

lige om lidt skal vi have et barn mere.

Nej, nej, nej, nej.

Nej, nej, nej, nej.

Nej, er du sindssyg.

Nej.

Men jeg troede faktisk lige,

at du skulle til at sige,

at du begyndte på denne historie,

at du gik og hørte,

et af vores afsnit på vejeren hen.

Jeg ved ikke hvorfor,

men det var bare sådan,
der var et lille ønske i mig sådan,
nu har du hørt vores første afsnit.
Nå, nej, jeg havde ikke hørt noget.
Nej, fordi,
at det ved man jo nok ikke,
når man lytter med,
men Ida har jo ikke aldrig hørt det eneste.
Nej.
Afsnit.
Nej.
Er hun noget så forvendelskaber?
Det er fordi, jeg kan holde mig selv ud.
Det er mærkeligt, altså.
Det er både så god.
Jeg synes også,
at jeg selv er en flink person,
men jeg kan bare ikke et,
hold ud og høre min egen stemme,
og så tog det ud,
fordi jeg har den der spændere hjernen.
Så hvis jeg kommer til at høre noget,
og så lige pludselig så tænker jeg,
ej,
stakkelstænden lytter,
der skrev ind,
at det måske bare er lidt tavlige,
eller apropos jagong.
Måske misforstod den lytter,
at jeg sagde noget på en lidt hård måde.
Og så ved jeg i 3 døgn,
efter at gå rundt og være sådan der.
Nej, nej, nej, nej, nej,
jeg er nødt til at lave en undskyldning
over, at jeg kom til at sige det,
og så næste gang jeg kom,
og så kom jeg til at sidde og være sådan her.
Der kommer ikke noget over ude i min mund.
Jeg tror, det er bare det bedste,
dig, der taler i dag.
Og det er simpelthen derfor,
fordi jeg ved, det, vi skal i.
Men altså, jeg håber, det er godt.
Jeg synes, det er godt,

men jeg synes, det er sjovt,
når jeg sidder og klipper det,
og tænker sådan,
du ved språd ikke, hvad det er.
Præcis, ja.
Du ved ikke, hvordan,
du ved ikke, hvor langt det er.
Du ved ikke, hvordan,
altså, det er ligesom bliver delt op.
Du ved ikke, hvad jeg er klippet ud.
Nej.
Du ved ikke, hvad du har sagt,
som er ingen, nogen, som har hørt.
Nej, nej, nej.
Altså, hvad der er med nogle gange,
så kan du også godt finde på at sige,
det har jeg jo også sagt før eller noget,
så ser du noget,
og så sidder jeg og tænker,
det ved løtterne ikke,
for det er jeg klippet ud.
Nej.
Altså små likyldige ting,
som vi jo hele tiden siger,
jeg klipper og med siger ud.
Men jeg har jo spurgt nogle af min veninder,
der hører det sådan,
altså, bare lige før,
nu kender jeg jo ikke mig,
Maria så godt,
da jeg startede så,
formel mig til at lide,
som en idiot eller,
at det er sådan et,
så er det sådan,
nej, det synes vi ikke,
vi synes, du ved rigtig sød,
det synes jeg, det er rigtig fint.
Jamen, det er mit fokus der,
at få os begge to,
til at fremstå rigtig godt.
Så når vi siger noget,
som er så let,
uuuh, på kanten,

så rører du ud,
så rører du ud.
Så er det jo også værdt,
for at klippe ud.
Jeg har også fået sagt i tiden,
det er slødt.
Det er det,
vi kan lønne på en pori,
er alt det,
jeg har klippet ud, som du har sagt,
og så er alt det,
jeg har klippet ud,
som jeg har sagt,
så er det virkelig vores,
altså,
vores usdoldeste.
Det er sjovt.
Og i blikket.
Det skal ikke ud,
lige nu.
Nej, nej, nej,
det kan vi slet ikke overskue.
Nå,
tak for i dag,
eller vi skal jo videre?
Ja, vi skal videre.
Vi skal videre,
vi skal videre her,
vi skal måske lige tage en snack.
Vi skal måske lige tage en snack.
Det er præcis en snack,
inden vi skal ud og lave italiensk mad.
Nå,
nu smutter vi.
Ja,
tak for i dag.
Tak for i dag.
Hej.
Hvis du har et venskæppespørgsmål,
du gerne vil være hjælp med her i podcasten,
så send det til en af os på Instagram.
Så kan det være,
at det er dit spørgsmål,
som vi tager op i næste uge.

Mit navn er Maria Jansal,
og mit navn er Ida Sofia.
Du har lyttet til 112 for venskaber.
Vi løber selv.